

Barcelona, 10 de Febrer de 1928

L'Esquella de la Torratxa

ANY LI Núm. 2538 - 15 cts. - Atrassats 30

APUNTS DEL NATURAL

Prenent el sol

TEATRE CATALÀ "NOVETATS"

Hoy tarde, el éxito de Artís

ISABEL CORTES, VIUDA DE PUJOL

noche a las 9 y media, extraordinaria función en homenaje al poeta José M.ª de Sagarra, con motivo de la 50 representación de su obra

UN ESTUDIANT DE VICH

lectura de poesías por el propio José M.ª de Sagarra.
Reestreno del poema de gran éxito

DIJOURS SANT

del mismo autor.

Domingo, espléndidos programas.

Se despacha en Contaduría.

Teatre Català RUMEÀ

Gran Compañía VILA-DAVI

Primera actriz: MARIA VILA

Primeros actores: DAVI y NOLLA

Hoy viernes, tarde. El creciente éxito de Roure,
T'ESTIMO!...

Noche:

JUGAR A CASATS

y la gran trágica de la danza y creadora de cantos plásticos,

A U R E A

Domingo, en primera sesión:

LA CREU DE SANT JORDI

En la segunda: última irremisiblemente de

UN MILIONARI DEL PUTXET

Se despacha en Contaduría.

TEATRE COMIC

DIRECCIO ARTISTICA: MANUEL SUGRAÑES

Dissabte i diumenge últimes representacions de

EUREKA

Pròximament, estrena de la Super-Revue:

BIS - BIS

Antoni López

IMPRESSOR

Carrer de l'Olm, 8 - BARCELONA

TRENCATS

temps i diner, no deveu comprar cap aparell sense visitar abans aquesta casa.

Tingueu sempre present que, els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnia en homes, dones i criatures, són els de la casa TORRENT. Sense traves ni elàstics enfargosos de cap mena. No molesten ni embarassen, deixant que hom es mogui lliurement i faci els treballs mes durs i pesats, sense la més petita molèstia. Si voleu estalviar salut,

CASA TORRENT - 13, Unió, 13 - BARCELONA

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMÀ

Balmes. 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

I rou sofrir inutilment de les dites malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorràgia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluxos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Caixes del Doctor Soivre**. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que neces-

siten sem pre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sifilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acné*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Pindoles depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regnerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fadiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Soivre**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recórrer íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franquex a *Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona*, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desentrellament, tractament i guariment de les dites malalties.

Mai les càpsules peruvianas Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les BLE-NORRAGIES (purgacions) GONORREES i tots els altres FLUIXOS de les vies urinàries, per CRONIQUES que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: SEGALA, o a l'autor A. BORRELL

Compte de l'Asalto, 52, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

LA MERAVELLA DE JULI VERNE

DI MECRES passat va fer cent anys que va nàixer aquell novel·lista extraordinari i fantàstic que es digué Juli Verne. Amb motiu d'això, alguns diaris han fet articles i enquestes parlant de l'obra del novel·lista famós que prengué quatre notes científiques i una dosi de fantasia extraordinària i composà novel·les que foren emocions de ço extraordinari per a la quitxalla del seu temps. Ara, com que les nostres criatures estan acostumades a què un vailet de vint-i-cinc anys travessi l'Atlàntic en vint-i-quatre hores, no els hi faria gaire efecte el llegir "La volta al món en vuitanta dies". Massa temps. No val la pena de parlar-ne. El curiós és que Juli Verne tenia una manera de començar els seus escrits certament curiosa. Ens ho feu notar en certa ocasió que parlàvem de llibres d'aventures aquell amic mort ja en l'hora més serena de la seva vida. Parlo del malaurat Joan Creixells.

—No us fixeu—em deia l'amic—que Verne comença sempre dient, quan vol encolomar una mentida científica: "Tots vostès saben..." "De tots és conegut..." Com volent ficar dins del sac de la seva invenció una convicció preestablerta?

Tenia raó Joan Creixells. En Verne té la mania de començar així moltes de les seves explicacions científiques, millor dit, pseudo-científiques. Això del meravellós, sempre tindrà els seus adeptes. La gent creu més en un miracle, en un "curandero", en un home que diu que ha inventat el moviment continu o la manera de viure sense treballar, que no amb el que aplica la seva intel·ligència i la seva sabiduria en cercar un mitjà prudent i quotidià per a trobar una fórmula i una solució a qualsevol malaltia o a qualsevol conflicte. Fixeu-vos que fins fa poc, i encara ara, en certs llocs, la gent de la muntanya, quan no té aigua per a regar les seves terres, s'estima més pregar esperant que l'aigua caigui del cel que no ac-

tuar i treballar per a cercar l'aigua d'allà on sigui per a tenir-la sempre que la necessiti. Bé és veritat que això costa diners i allò no. Clar que és insegura la pluja, però sempre és més barateta.

Respecte això del meravellós, val la pena de dir que fa molt temps que hi vivim. Estem en una època en què la meravella domina tot el panorama del món. Som molts, afortunadament, el que creiem, per exemple, amb la Societat de Nacions; som molts els que creiem en la paciència i la discussió general per anar fent, però també són molts els altres que creuen que això d'enraonar, de portar el pro i el contra és massa pausat i que una Societat no va mai de pressa, ni endavant, si no es porten les coses ràpidament, sense entrebancs. Respecte això, vivim en un segle del meravellós. Estem en plena novella de Juli Verne.

Però, fixin-s'hi bé. De vegades, en anar tan de pressa, s'ensopega. I un, tant es pot trencar el cap com una costella. Llavors, ja només som al temps de gemegar. I en mig dels gèmechs, no té res d'estrany que ens recordem de la paciència de Job.

FRANCESC MADRID

UNA MODIFICACIÓ

Diuen que a la Plaça de Catalunya, hom hi farà una nova modificació. Serà la 301.

Per això, caldrà desfer tot el que hi ha fet fins ara i tornar-la a fer de nou.

La idea és a mitges del senyor Ponsà i del senyor Bonet del Río. El senyor Ponsà, "globe-trotter", rebé la idea en un dels seus viatges; fou ben bé inspirat per una musa. El senyor Bonet del Río la completà gràcies a la seva experiència de pessebrista.

Vol convertir-se la Plaça en un gran museu. Allà hi seran reproduïts tots els immensos projectes que des del 13 de setembre de 1923 ençà han estat fets a Barcelona: el barri gòtic (?), de Rubió i Bellver; la primitiva Plaça de Catalunya, del genial Nebot, el que ha substituït el Cinc d'Oros mentre s'espera que es torni a construir, etcètera. Uns guàrdies urbans miniatura faran, amb mímica, les explicacions.

Es el senyor Bonet del Río el qui es cuidarà d'executar, com si fos un pessebre, aquest gran projecte Ponsà.

GLOSARI

L'ART NEGRE

Per algunes revistes teniem notícies vagues i vagues nocions de ço que s'anomena art negre. Havíem fullejat, per curiositat, unes Memòries de Josefina Baker, aquesta bona senyora que s'ha fet una fama i uns quants milers de francs gràcies a tenir la pell del color de la xocolata, de la xocolata a la francesa.

Alguns escriptors d'èlite—que són els menys recomanables, ja que sols ço popular té una veritable i autèntica valor—ens han cantat les excel·lències de l'art negre.

París ha entronitzat aquest suposat art negre i ha creat entorn d'ell una literatura negroide, que ha culminat amb Ubu Roi, una obra mediocre que tingué un èxit d'escàndol entre els llegidors de novel·les cansats de l'etern triangle de l'adulteri. De París, Víctor Hugo digué que era el cervell del món. Potser en aquell temps Víctor Hugo tenia raó. Avui aquest cervell necessita una mirada mèdica. Avui París és qui entronitza tota la ximpleria, tota l'extravagància, tot el rastaquerisme, tot l'snobisme. De París, del París intel·lectual i artístic—que menysprea i silencia l'obra d'un Romain Rolland per a exultar la d'un Jules Romains qualsevol—, ens n'han vingut moltes plagues.

Aquesta de l'art negre n'és una. L'art negre, o sigui el jazz-band—la negació de la música—, el charleston—la negació del ball.

Ara, finalment, hem vist a Barcelona un espectacle d'art negre, una negrada. Ens diuen que ja, fa un parell d'anys, hi hagué en la nostra civilitzada ciutat un espectacle semblant. Però com que a nosaltres ens interessien altra mena d'espectacles, no ens n'havíem innovat.

QUINA DONA MES ESTRANYA

- A la teva dona no se li pot explicar cap secret.
- Per què?
- Perquè no l'explica a ningú.

Aquests negres d'ara han ballat, han cantat. O, millor dit: s'han contorsionat, han xisclat. Era un espectacle, el que ens oferien, d'una monotonia obsesionant, dens, baixament sensual, tèrbol, trist, a base de crits, grinyols i tombarelles. Un espectacle que, com a nota folklòrica, té un cert interès, però com a art, no.

I el teatre—les localitats del qual tenien un preu alt—estava ple, ple a vessar. Hi havia el més distingit de Barcelona.

Aquella concurrència tan distingida, aquell ple, ens feien pensar que sols l'art negre—és a dir: sols la bestiesa—interessa al públic. I que quan es representen en català obres que estan bé, obres que tenen una valor, el teatre és buit.

I ens avergonyia.

VIRAI

COSES DEL CEL

Fins avui, esguardar el cel era l'únic recurs que ens quedava per escapar al mercantilisme de la terra. Aviat, però, si no ens apremem a defensar-lo, no ens quedarà ni això. Els anuncis comercials, que ho envaeixen tot, amb llurs reclams prosaics, envairan també el cel. Ja no en tenen prou, amb fer perdre el to a les sales d'espectacles, en envilir les revistes d'art, en malmetre les línies dels edificis... Ara, a més a més, han començat a apoderar-se del cel d'una manera seriosa. Perquè ara ja no es tracta dels aeroplans que, sobre el cel boirós de Nova York i de Londres, dibuixaven, amb les seves espirals, lletres de fum per anunciar uns neumàtics o una nova marca d'automòbils. Això no era res. El resplendor dels estels, no quedava entelat per gaire estona. Aviat la bufada d'algun déu olímpic esvaïa les gracioses fumarelles i amb elles tot l'orgull dels homes, dels moderns Icars, als quals ja no se'ls foren, com als antics, les ales.

Ara el perill és més gros, perquè el nou invent resistirà les fúries dels olímpics. No bastaran per esvaïr els nous reclams comercials ni els més forts oratges. Es tracta simplement d'uns reflectors que reflecteixen al cel les seves lletres. El mateix que estigui estrellat, com que hi hagi boires, com que s'hi atapeixin les nuvolades més afroses. Els nous rètols lluminosos brillaran sobre tot.

Ja no podem anar cap al tard a donar un tomb cap als afores per encalmar una mica els nostres nervis. Ens perseguiran les preocupacions de la diada. Alçarem els ulls al cel i el veurem de nord a sud convertit en una pantalla immensa. Els rètols lluminosos s'hi encendran i apagaran d'una manera nerviosa, com si ens fessin l'ullet: "Llegiu l'"A B C", el millor remei contra la migranya." "Vegeu el T'estimo, la millor comèdia de Shakespeare." "Compreu-vos un Ford, darrer model, la millor manera de fer dones..."

Nosaltres, però, si fóssim gent pràctica, elegiríem la lluna en el seu ple, per als nostres reclams. On podríem trobar una pantalla més meravellosa?

Figureu-vos quin efecte més fulminant faria, quan una parella d'enamorats, alcés els ulls, delirants d'amor, envers la lluna i hi trobés escrit, per exemple, un consell així: "Habitacions a tot confort, carrer de Muntaner, número..."

DE LA BENEFACTORA INFLUÈNCIA DEL CINEMA

Gairebé tots els moralistes estan d'acord a blasmar del cinema i enumerar les pertorbacions que exerceix sobre la societat. Els moralistes, però, són una gent extravagant, que sempre viu atraçada... Són com una mena de sobres de societats que han deixat d'existir. És clar que tothom entén de seguida quina mena de gent designem amb la paraula moralistes. No són precisament els que defensen una moral civil o religiosa, amb miras a una transcendència social y humana, sinó amb un pur i mesquí esperit de fadrina devota i revellida.

Es per això que blasmen del cinema. Si mirassin la realitat de les coses, veurien com el cinema ha contribuït força a embellir la vida. Que no?... Vegeu només el ram de les dames autumnals i de les tendres noietes. Han après, i no poc, a saber vestir-se, a saber mirar, a saber somriure... Que de tot això ja en sabien? Que és un instint de la feminitat? Sí, és clar; però el que volem dir és que això s'ha perfeccionat, s'ha generalitzat molt. Tot és a haver d'aprendre les coses mirant de reüll alguna rival seductora, que tenir, al davant dels ulls, durant unes quantes hores, un model ben sovint insuperable de gràcia, d'elegància, de seducció, de *charme*... Un model que poden contemplar al seu gust, sense haver de fingir cap distracció. I la model, l'artista de cinema, sembla que somrigui, que es mogui, que assagi totes les postures, totes les *poses* només que, precisament, per a servir de model.

Se'ns dirà, potser, que abans del cinema hi havia el teatre. No, no és el mateix. Les bones artistes de teatre dirien que han tingut una superior categoria artística que les del cinema, i no s'han acontentat mai a cenyir-se a fer de model d'amoroses. El mateix teatre no ha estat mai, per motius també de perseguir una qualitat d'art superior a la del cinema, tan insistent en les escenes d'amor i d'elegància. I encara, afegim, que en conjunt, les artistes del cinema són generalment més belles que no ho han estat les del teatre. Pel cinema—tot plàstica—la bellesa, en l'actriu que faci papers d'amorosa, és una qualitat primordial, mentre que en el teatre, la màgica de la paraula fa que tots els altres elements, passin a segon terme. El teatre podia influir més en els sentiments. El cinema és evident que influeix més a les maneres.

Es per això que l'espectacle de la vida ha estat força embellit. Mireu un passeig, una sala de te, la platea d'un teatre de moda... El trobareu ple de noietes i de dones absolutament fotogràfiques. Moltes us faran pensar en determinades estrelles a les quals és evident que tenen per model. Hi ha vídues, més o menys pecadores, que us fan pensar encara amb la Bertini. Però altres dames i noies, més intel·ligents, dirien que han après, de les estrelles de cinema, la més alta lliçó: la d'ésser personals en la seva elegància, i aspirar a la realització d'un nou tipus de bellesa.

Tanmateix, no és ací on es detura la benefactora influència del cinema. El cinema ha fet les costums més franques, més nobles, més obertes. Ha fet recular moltes hipocresies. Les noietes no solament han après d'afinar les armes de llur coqueteria. S'han fet més ardides i més fortes. I han après, sobretot, que l'amor no sempre és un pecat i que per això, no sempre, cal guardar-lo entre tenebres.

DOMÈNEC GUANSÉ

LA RAO PRACTICA

—Ben menjat, ben dormit, ben begut, diners i tranquil·litat... I que no em vinguin amb filosofies ni polítiques!

UN SUCCES EMOCIONANT

Ocorregué a la Cort ja fa uns dies. Amb tot, volem recordar-lo, car un fet així és digne d'un recordatori.

No res menys que un bou, amb banyes i tot, en fou el promotor. Com és natural, no anava fermat ni encaixonat, i trobant els bells carrers de la Vila de l'Os, sinó propicis al pasturatge, a l'expansió civil, es separà dels seus i se n'anà a passejar tranquil·lament, en mig de l'astorament dels vianants, els quals no sabien què fer per a lliurar-se de les seves suposades males intencions.

La bèstia, és clar, en veure tantes corredisses i oint tants crits, s'adonà de què la cosa anava per a ella, i acabà també per perdre la serenitat, començant a moure neguitosa la testa, cercant una fugida que li resultés prou digna.

Segons sembla, foren alguns els llocs visitats pel *ma-rrajo*, i potser a hores d'ara estaria visitant-ne d'altres si, per fortuna dels vianants, en arribar a la Gran Via d'allà, no s'hagués topat amb En Fortuna, un torero que, pel que es veu, el mateix ho sap fer a la plaça que al carrer, vestit de llums o a les fosques.

Doncs, bé: aquest bon estoquejador que—reclam gratuït—recomanem a les Empreses, en contemplar davant d'ell unes banyes, deixà a la seva muller i, treient-se l'a-

bric, començà a abrigar-lo, volem dir a torear el brau per a què s'estigués quiet.

Es clar que, llavors, el millor, tal vegada hauria estat demanar una corda i fermar la bestiola, que ja devia sentir-se penedida de la seva escapatòria innocent; però... i l'emoció?... I l'espectacle que podia fer-se?... No es podien perdre, oi?... Així és que el tractà igual que si fos pagat per a esmicolar-lo voltat de *la afición*.

Un guàrdia benemèrit, recordant-se de què anava armat, li oferí tot d'una el *xarrasco para consumir la suerte suprema como los propios ángeles*.

—*Pero, arma mía*—digué el matador.

—*No, señor, que es mía*—contestà el guàrdia, imitant Muñoz Seca.

—*¿Qué quiere usted que yo haga con esta arma?*—tornà a dir En Fortuna.

—*Armar la de San Quintín y meterle un golletazo*—repliquà el guàrdia.

—*Lo que armaria con esto sería una carnicería, so primo!*...

A tot això, els cops d'abric no paraven, i el bou, diguem-ne brau, cansat i avorrit, se'ls mirava de cua d'ull com dient-los-hi: "Acabeu d'una vegada o porteu-me al Escorxador, per Sant Antón gloriós". El públic, cada vegada més nombrós, sense por ni astoraments ja, els rodejava satisfet, repetint els *olés* i els *viva tu madre... así se torea... ahí va un moquero para la baba...*

La circulació, no cal dir que s'interrompé sense cap protesta, i àdhuc n'hi havia que oferien el seu lloc preferent, en tramvies o autos, per a presenciar millor la cursa. Finalment, comparegué el mosso d'En Fortuna amb l'eina a propòsit.

No lo mates, n'hi havia que cridaven, no per compassió, però, sinó per a seguir fruit.

—*Ahora està bien, Maestro*—digué el mosso.

I el *Maestro* pegà quatre copets més d'abric, li passà mitja mànega pel *morrillo* i... *flast!*... *hasta los corvejones*. El públic roncà d'entusiasme. *La oreja*, cridaren. En oir-ho, el brau, que es coneix que no li plagué el desig, aixecà la testa sense decidir-se a ajeure's.

—*Que lo escabeche*—deia un.

—*Que me traigan un puntillero*—deia un altre.

—*Este bicho tié más vida que don Waleriano*—repliquà un tercer.

I així, entre dites i acudits, finalment el *Maestro* el descabellà, fent estirar la pota del tot al brau, en mig d'un davassall desvariejant de cridories de joia.

Barrets, gabardines, bufandes, mocadors, cigars i *paquetilles* de ral, feren com una catifa al lloc del succés, mentre l'heroi arribava a casa seva enlairat pel públic agraït que no el deixà tocar peus a terra.

Es parlà de demanar per a ell la gran creu de Beneficència. Nosaltres sostenim el prec, i a més, recordem als autors que es dediquen a efemèrides taurines, que no s'oblidin d'aquest fet, car ens sabria molt greu que no figurés en els anals de la història tauròmaca espanyola. S'ho val ben bé.

LLUÍS RAMÍREZ CARULLA

NO VOL VISITES

—Hi ha la seva dona que el vol veure.

—Digui-li que no hi sóc.

EL TEXT I NINOTS DEL PRESENT

NUMERO HA ESTAT REVISAT

PER LA CENSURA GOVERNATIVA

UN EXIT DE L'ALARMA A MADRID

Salvador Alarma, el nostre gran escenògraf, ha tingut un gran èxit a Madrid. El seu art ha triomfat plenament.

Al local del "Círculo de Bellas Artes", l'Alarma hi ha exposat unes mostres del seu talent. Els models dels seus decorats, els "teatrins", han estat admirats per tot el Madrid intelligent, i tothom n'ha sortit amb un pam de boca oberta.

No ens estranya gens ni mica. Sabem el què val, l'Alarma, sabem tot el que pot produir. El seu art excellent, doncs, ha triomfat com havia de triomfar.

Madrid coneixia ja aquest artista. Però, veient-li, com ara, un conjunt d'obres, se n'ha fet més càrrec.

Ens congratulem d'aquest gran èxit del nostre bon amic..

EL TESOR DELS BOIGS

Un hospital d'alienats de París, acaba de fer el recompte de la fortuna que, entre donatius, títols de propietat, obligacions hipotecàries, tenen els pobres boigs.

Arriba, no ho voldran pas creure, a 13.000.000 de francs.

Malaguanyada fortuna, direu potser, pensant els infinits plaers que una fortuna així pot proporcionar a un home que estigui mitjanament en els seus cinc sentits.

I, tanmateix, una fortuna així no és res per als boigs. Què són 13.000.000 de francs al costat de les riqueses, dels imperis que molts posseeixen en la seva imaginació?...

NEU

Ploreu i aneu fonent la vostra cara, altes muntanyes de temps ha nevades que nova neu els vostres fills empara així que van plorant les serralades.

Ja mai arribarem a vostres cimes per a torbar el silenci que us marceix, ni a viure el bell repòs de vostres climes, ni a rebre a l'aurora quan hi neix.

Ara que el sol amb son lluir us dava un raig de vida amb el seu bes de déu, se'n va més lluny d'allà on us esguardava, deixant el pas ben lliure per la neu.

Escampa el blanc teixit fet de puresa i amaga'ns sota un núvol de pietat, apaga d'aquell sol la flama encesa i mostra'ns ton mantell, de fred brodat.

Jo que t'admiro i no et conec apenes, estimo ta puresa i ta blancor... conegui, doncs, ma sang des de les venes el trist desmai que duu el teu glaçat plor!

F. DE RIBAS CLOTET

QUEIXES DE SOGRA

—La meua filla es queixa que fa un mes que no li dirigeix la paraula.

—Senyora, si mai no calla, com vol que jo tingui temps de parlar?

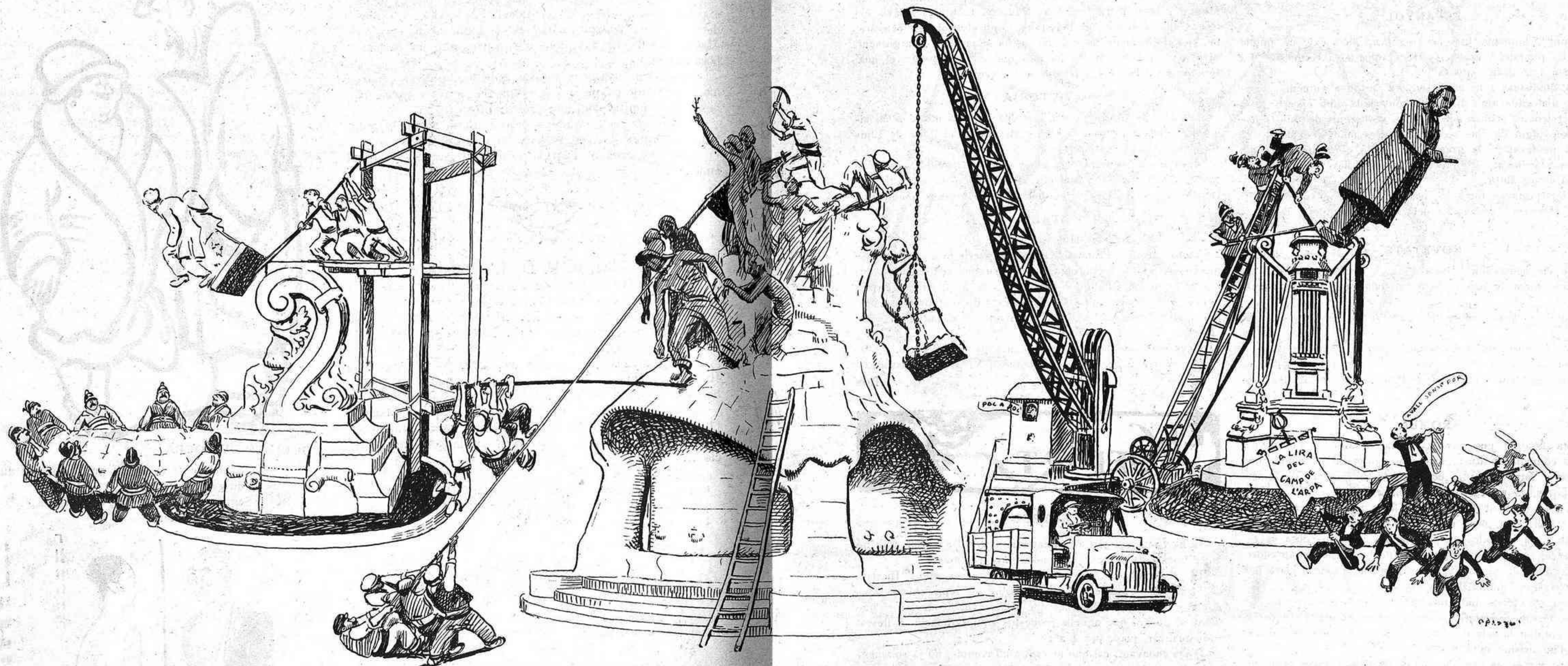

DE SOCIETAT

—Vostè no balla?

—Ja ho crec! I que fa temps que la ballem a casa!

MONUMENTS A TERRA

ELS MONUMENTATS.— Ja era hora de que acabès el nostre purgatori.

ART I ARTISTES

La "Societat Artística i Literària de Catalunya" ha organitzat una exposició d'obres del malaurat artista. En Cayo Guadalupe. Era un pintor de flors, d'esperit delicat i gran colorista; tenia la gràcia encisadora dels agrupaments, i les seves teles eren belles per un dibuix ferm, junt amb un colorit delicat i amable.

Es digne de lloança el gest dels quatre amics que, desinteressadament, han organitzat un acte de simpatia al company desaparegut que interpretà com ningú les flors i llurs esplendors.

En Nicanor Vázquez un cop més ha complert amb

l'adagi de "Roda el món i torna al Born". Doncs, després de rodar per tot arreu amb els seus quaderns, recollint impressions dels reconcs més amagats i dels tipus més exòtics, se'ns ha despenjat amb una nombrosa col·lecció de teles pintades i de dibuixos al carbó.

Aquestes pintures, aquests carbons de Nicanor Vázquez, tenen un gran valor com a anècdota i com a obra pictòrica en sí. Nicanor Vázquez, com tots els que excel·leixen en art, s'ha fet un estil propi, inconfusible. Però això no seria prou: cal dir que aquest estil, ademés de personal, és interessant i bell.

Nicanor Vázquez, tan temps allunyat de la nostra terra, ha reconquerit amb aquesta exposició el lloc que abans hi ocupava.

L'italià Bonamici és un pintor efectista, coneixedor de totes les mauleries de l'ofici, i que, mercès a això, sap fer passar gat per llebre, aconseguint efectes llampants a cops d'espàtula per a assolir pintures amb qualitat d'es-malt, molt bonic, però que no ens plau gens.

SALA DALMAU

Amb motiu de l'homenatge a Ramon Gómez de la Serna, el gran pintor i habilitós dibuixant Barradas ha presentat una colla de dibuixos que bateja amb el nom d'"intims". Es tracta d'una sèrie d'estudis de mariners, tractats amb "salero" i plens d'intenció, que demostren una sensibilitat exquisida en son autor.

L'HOMENATGE A REGINA OPISSO

L'altre dia es celebrà al restaurant del parc un banquet d'homenatge a Regina Opisso.

Regina Opisso és una escriptora vibrant i brillant, qual labor periodística és digna de tots els elogis. En tots els seus articles hi ha, demés d'una gran valentia, una gran bondat d'intenció.

Regina Opisso es mereix aquest banquet. I molts més. Foren moltíssims els comensals, moltíssimes les adhesions, entre les que cal comptar-hi les de L'ESQUELLA DE LA TORRATXA i de "La Campana de Gràcia".

BORREL

ESPANYOL

Ramon Capmany, que aconseguí un bon èxit de públic amb "La puntaire", acaba d'estrenar una nova comèdia: "La modisteta i la gran senyora".

"La modisteta i la gran senyora" és una comèdia sentimental, dialogada amb discreció, construïda amb encert. Nosaltres creiem el primer acte el més aconseguit de tots, sense que això vulgui dir que siguin els altres menyspreables.

"La modisteta i la gran senyora" és obra que distreu i emociona fàcilment al públic. No es deu haver proposat altra cosa el seu autor.

La interpretació, força bé, per part de les senyores Casals, López, Hernàez i Salazar, i dels senyors Santpere, Bergés i Arteaga.

NOVETATS

Amb els negres de "Black Folies", que constitueixen un espectacle força pintoresc, hem vist alguns plens en aquest teatre.

Sempre és bonic veure un teatre ple. Per això ho fem constar.

Segueix representant-se "Isabel Cortès, vídua de Pujol". Es prepara l'estrena d'"Els fracassats"—"Les ratés"—, de Lénormand, que han traduït Josep Pous i Pagès i Carles Soldevila.

ROMEA

S'està assajant una nova comèdia de Manuel Fontdevila. Aquesta comèdia es titula "El cavaller immoral", i sembla que l'empresa i tots quants la coneixen hi tenen gran confiança.

Nosaltres, ja no cal dir-ho, desitjariem un èxit.

"La creu de Sant Jordi", de "Clovis Eimeric", és una comèdia cavalleresca, però del gènere fulletinesc. És una pensada arbitrària i caòtica, de la qual els infants—l'obra és escrita per al teatre dels infants—res de bo hi poden aprendre. No hi ha emoció, ni poesia, ni un moment d'alegria clara que pugui refrescar l'ànima dels infants.

L'obra és escrita indistintament en vers o en prosa. La prosa és feixuga i emfàtica i els actors accentuen el to declamatori, omplint la sala de crits fora de to. El vers, no cal dir-ho, és d'un lirisme molt tronat.

A més a més, es veu que l'autor ha volgut donar gran importància a la part escenogràfica, i l'escenari del Romea, pel que vàrem comprovar la nit de l'estrena, no està preparat.

En el mateix escenari debutà la ballarina Aurea de Sarrà, de la qual parlarem amb més extensió en el pròxim número.

ELDORADO

En aquest teatre hi hem vist tres estrenes en pocs dies. La millor de totes és "Nopal", un quadro de la revolució mexicana, escrit pel periodista mexicà Enric Uthoff. És un quadro d'un color i d'un realisme molt impressionant. L'autor, més que entretenir-se en detalls pintorescos, ha enfondit en els detalls humans, i és per això que el seu realisme fa una impressió tan gran.

Tota la companyia juga molt bé l'obra, però especialment el senyor Vilches fa una creació del protagonista. Plasma admirablement el fons tèrbol, de crueltat i de pietat, d'abjecció i de noblesa que hi pot haver en l'ànima d'un general mexicà.

Una altra de les estrenes és "Su mano derecha", d'Honor Maura. És una obreta lleugera, d'un argument arbitrari i sense

cap importància, servit, però, amb un diàleg enginyós, lleuger i ple d'animació.

Ultra el senyor Vilches, hi té un gran lluïment l'artista argentina Sílvia Parody.

La darrera de les obres estrenades és "Un americano en Madrid", de J. J. Llorent i N. Navarro. L'obra ja s'havia estrenat, temps enrera, al Poliorama, amb el títol de "Senyoreta". És francament dolenta. No hi ha situacions, ni argument, ni diàleg. A l'obra no hi ha més que un personatge, el qual serveix a Vilches per a fer-una una creació.

VICTORIA

Per avui hi ha anunciada l'estrena de "La moza de la alquería", obra dels mestres Uyà i Montorio i el llibre de Lluís P. Frutos i Angel Díaz.

Agraïm que aquesta obra—que segurament tindrà un gran èxit—sigui motiu de portar-nos al nostre costat un amic tan estimat com és l'Uyà, granollerí il·lustre i músic d'empenta.

TALIA

"Rambles, Aribau, Hospital Clínic".

Víctor Mora i Francesc Oliva han escrit una obreta sense pretensions, però força digna. Amb escenes sentimentals, còmiques i melodramàtiques—de tot hi ha a la vinya del Senyor—, han teixit, aquests estimables autors—estimables perquè són joves i treballen—, una faula entretinguda i interessant.

Unes ilustracions musicals, dignes de consideració.

La interpretació, mancada totalment d'assaigs, llastimosa.

BOB

FUTBOL

Ja ha començat el Campionat d'Espanya, i a fe que amb no gaire bona sort per part dels nostres representants.

El "Barcelona", al seu camp, se les va haver amb l'"Iberia", de Saragossa, i allò de què abans sobre els representants aragonesos hi feia les filigranes que volia, avui ha de fer el que pugui si no vol que aquells modestos equips li facin la llesca. Van guanyar, però, per 4 a 1.

D'ara endavant, cal que hi vagi amb compte, no ja solament amb els aragonesos, sinó també amb tots els altres clubs, per modestos que siguin.

L'"Europa" va anar a Irún i se les va heure amb la "Reia Unió".

Fou un partit d'allò més competitiu, i tothom creia que el que guanyaria seria el nostre representant, de tan bona impressió com va causar el seu joc a tots els que varen anar a l'Estadi Gal d'Irún.

Fins poca estona abans d'acabar-se el partit, va saber aguantar l'empat a un "goal", gràcies a la bona actuació de Florensa i dels seus companys. De totes maneres, la derrota per 2 a 1, no representa que hagi començat malament el Campionat d'Espanya, al contrari; hom creu que això és un bon símptoma i que pot posar moltes esperances en la seva sort futura.

Si no, ja en sentirem a parlar.

Demà passat continuarà el campionat d'Espanya el qual,

LA SEGONA JOVENTUT

—Seixanta anys i encara el cabell negre?

—Es que deu anys enrera el tenia blanc. Es la segona joventut.

aquesta vegada, com cada vegada, ha sofert les consegüents reformes.

Així, doncs, tindrem al camp de Les Corts la "Reial Societat", de Sant Sebastià amb el "Barcelona" i l'"Europa" se n'anirà a Saragossa per a jugar contra l'"Iberia".

A més a més, a Badalona hi haurà el segon partit de promoció "Gràcia"—"Júpiter".

I res més, per ara.

ATLETISME

La "A. E. Tagamanent" ha celebrat el seu setè aniversari amb un "Cross-Country" de 8 quilòmetres. Va ésser molt concorregut i constituí un èxit més per a l'entitat organitzadora.

Els vencedors foren: de la cursa, Joaquim Gil, del "Barcelona", i social, el "F. C. Barcelona", el qual, d'un quant temps a aquesta part, tot ho acapara.

NATACIO

El "C. N. Barcelona" diumenge passat va celebrar la primera jornada del concurs social, el qual va veure's molt concorreguda pels seus nedadors i va tenir bon èxit.

Es allò que es diu: a falta d'altra cosa ens hem d'aconterar amb el de casa, i bona sort encara si aquests ho fan bé per a fer-nos disfrutar.

Per a demà passat anuncia la segona jornada; desitgem que tingui el mateix èxit que la passada.

TEIXI

En aquesta secció parlarem amb tota atenció dels llibres que ens enviïn.

"La noia de bronze", de Tomàs Roig i Llop

Tomàs Roig i Llop és un dels més interessants escriptors de la nova promoció, el més interessant, tal vegada. Dos llibres ha publicat: "Facècies" i aquesta "Noia de bronze" que acaba d'oferir-nos. Però és molt jove, sortosament, i pot publicar-ne. Amb aquests dos llibres, Tomàs Roig i Llop s'ha posat en la primera categoria dels prosistes catalans, en el primer lloc. S'hi ha posat per mèrits propis, sense les intrigues mesquines de la capelleta, sense necessitat de recórrer a l'associació de "bombos" mutus, sense armar gaire escàndol. No, no: Tomàs Roig i Llop és un artista pur i no li plau l'escàndol. L'escàndol és una arma en mans dels oportunistes, mai en mans de l'artista veritable, que el menysprea.

Aquest segon llibre de l'estimable escriptor consta d'uns contes—el primer dels quals serveix de títol al recull—i d'uns retrats epigramàtics d'alguns homes de lletres de Catalunya. En aquests retrats, senyalem, com a petites obres mestres, els

d'Angel Samblancat, Octavi Saltor, Melcior Font, Joan Santamaria, Lluís Capdevila.

I senyalat això, passem als contes que integren el volum, a "La noia de bronze", sobre tots. "La noia de bronze", té una gran qualitat. És l'eterna novella rural, la que ha conreat tothom amb els mateixos tipus, amb els mateixos tòpics? No, no és l'eterna novella rural, ja que està vista i sentida d'una manera personalíssima, moderníssima.

I vestida d'una manera esplèndida, amb un estil clar, transparent, que té valor i olor com els de Gabriel Miró i Marcel Preust.

I, per fi, senyalem una altra bella qualitat en aquesta nova obra de l'estimable escriptor: la del llenguatge: un català gens conceptuós, càlid, elegant, d'una gran força...

"La Ciutat i la Casa". Número Poblet

Hem rebut el número 7 d'aquesta importantíssima revista —una de les coses més serioses que s'han fet a Catalunya—, la brúixola de la qual porta el sagaç Rafael Benet.

Aquest número està dedicat a Poblet. Conté nombroses fotografies del Monestir i un estudi crític, magnífic, de Cèsar Martinell.

ALPHA

Volen fer una pista Madrid-València. Quin "pisto". Això és per a "despistar" qualsevol.

I què en faran d'aquesta pista?

Serà per a carreres d'automòbils?

Ens sembla que seria massa gran i als cotxes se'ls hi faria malbé el "pisto".

✱

L'Assemblea Nacional continua estudiant les reformes a la Constitució.

Per què? Això de la Constitució és una cosa passada de moda. Altrament, mai no havíem estat tan bé com ara, sense Constitució.

Això és el Paradís!

✱

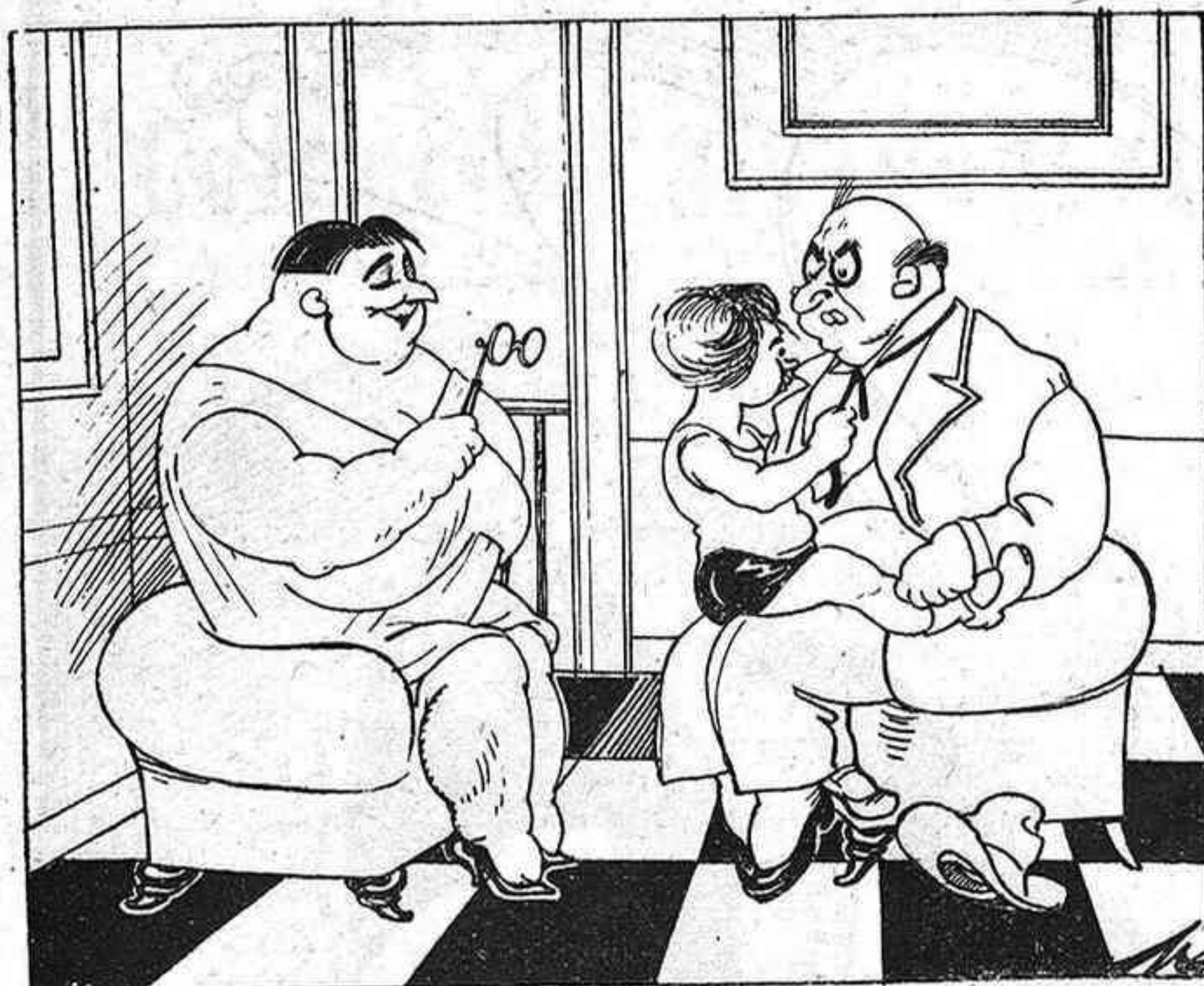
Diuen que els anglesos s'han adonat que no tenen simpatia a l'Índia.

Bé són prou talossos. Això ho veia tothom desde fa molts anys.

S'ABAIXA EL TABAC

—Ja em convé. Jo, que compro "coronas", a veure si s'abaixaran com les austriagues.

ELS INFANTS TERRIBLES

El senyor que està de visita.—T'agrada, maco?
—Sí, però m'agradaria més un ase de debò.

TE TOTA LA RAO

—Quant temps sense veure't.
—Oh, és que jo et veig bastant!

Suposem que des d'ara Anglaterra voldrà fer sentir més que mai el pes de l'Imperi.

**

Revolució al Brasil.
Per què?

Segurament per una cosa importantíssima, pensarà tothom. Doncs, no, s'equivoquen. La revolució ha vingut perquè han estat abolits els bitllets de favor de ferrocarril que gaudien els militars.

On s'ha vist no deixar viatjar de franc els militars?

**

Nova llei electoral (?) a Itàlia.
Punts principals:

Abolició del sufragi universal.
Una sola candidatura electoral, els membres de la qual seran elegits pel Gran Consell Feixista.
Supressió del dret d'oposició.
Es edificant!

**

Diuen que és molt fàcil que la Companyia de M. S. A. estableixi una altra línia Barcelona-Madrid.

Ah, a l'últim hi haurà un tren més, dirà tothom! Sí, per a gent rica. Serà un tren que només durà "sleeping-car". I la gent que no pot viatjar ni de primera, que s'apanyi!

**

L'arxiduc Josep Ferran d'Habsburg-Lorena es vol casar amb una noia de Praga. Però el Govern txecoslovac li ha prohibit a l'arxiduc que entri a Txecoslovàquia amb les insígnies d'ex-general de l'exèrcit austríac.

Criem que el casament es desfarà. No hi ha cap arxiduc que renunciï usar unes insígnies.

**

Trobem que té molta gràcia. Els partits polítics austríacs contra Josefina Baker!

La dansarina negra es troba a Viena i tots els partits des dels nacionalistes i cristia-socials fins als demòcrates-socialistes, han dirigit una petició al president del Consell de ministres demanant que declari que la Baker no està autoritzada per a exhibir-se a Austria.

Josefina Baker, dona esplèndida, és, a hores d'ara, una

de les artistes més populars del món. I què deu haver fet ara aquesta simpàtica minyona de bronze per irritar els polítics austríacs?

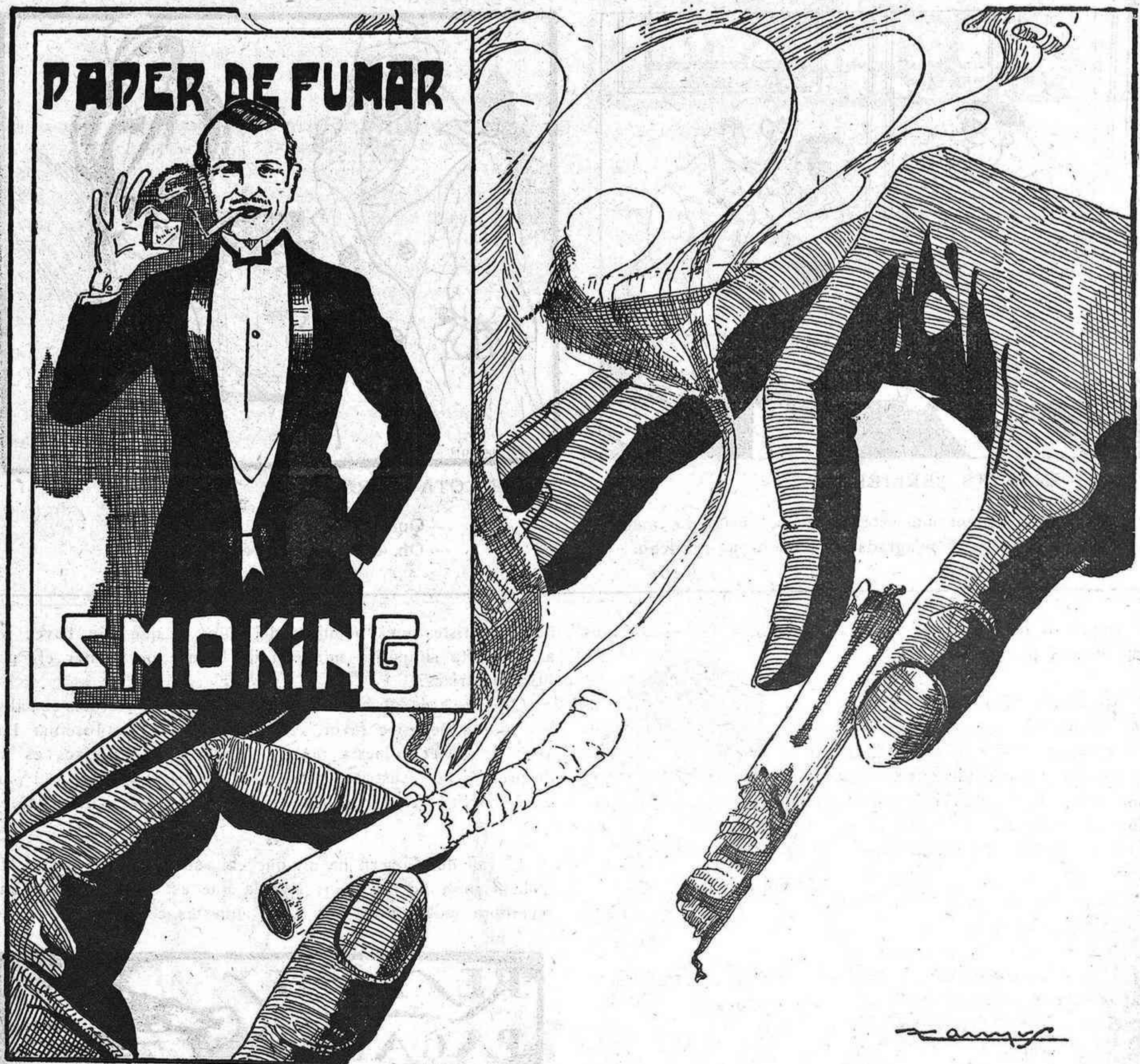
Qüestions de moralitat? Si és això, els demòcrates-socialistes es fan ben poc favor. Alta política? Pobra Josefina Baker! Fet i fet, aquesta petició dels polítics austríacs és un desprestigi per Austria; quina cosa tan grisa deu ésser el país on els polítics es preocupen de l'actuació d'una ballarina!

**

El cap del Govern ha dit que cal escombrar el passat. Ho trobem molt bé, però ens sembla que es deu necessitar una escombra molt grossa per a fer aquestes coses.

R. C. F.: El vostre article deu estar en curs de publicació. Tenim excés d'original i això fa que no li poguem donar sortida tan ràpidament com voldríem per a complaure els col·laboradors que valen.—I. F.: Aniran les imitadores, perquè estan força bé. Les "Boles de Neu", en canvi no serveixen.
L. J.: Les vostres "Imatges" no estan malament com a treball literari, però són coses massa subjectives i no tenen cap interès per als nostres lectors.—J. S.: El mateix us diem. Això que l'Esclassans i López-Picó facin escola?...—J. G.: Ja procurarem publicar-ho. D'almanac, enguany, no n'hem fet.—Ll. R. C.: Anirà aquesta setmana, si al compaginador no li manca espai.—N. M.: En cartera.—J. T.: Anirà a "La Campana".—C. d'A.: Està ben escrit, però queda massa seriós per a nosaltres. — J. I.: L'ESQUELLA és un setmanari molt alegre, molt liberal, no li fa por d'anomenar les coses pel seu nom. Però tampoc no vol ésser un setmanari pornogràfic.—Ll. B. V.: Fins el moment de tancar aquesta correspondència no hem rebut la nota que ens anunciieu.

Es un inconvenient una cigarreta que es consumeixi amb rapidesa, sense donar temps de assaborir-la. Es malgasta el tabac inútilment, les cendres cauen amb facilitat damunt del vestit del fumador, damunt la taula de treball, etc.

Es un inconvenient una cigarreta que s'apagui amb freqüència, havent d'encendre-la diverses vegades. Produeix cendres negres, i el tabac perd bona part dels seus sabor i aroma.

Aquets defectes queden eliminats empleant el paper de fumar

SMOKING

de combustió lenta, sabor agradós, molt resistent i fi. Es per

aquestes raons que ha sigut el més ben acollit pels fumadors intel·ligents.

Colección Universal

J. Ortega Gasset: Notas	1 Ptas.
Srta. Teresa de Jesús: Su vida , 2 vol.	3 »
W. Shakespeare: A buen fin no hay mal principio	1 »
J. W. Goethe: Las afinidades electivas	2 vol. 2 »
Conde de Gobineau: El Renacimiento	2 vol. 2 »

BARON DE HOLBACH

Del placer de la felicidad y de la muerte

2 Pesetas

BARON DE HOLBACH

Del amor conyugal

Los esposos en la vida privada
Sus deberes, sus placeres legítimos

2 Pesetas

DR. BEARSON

Eterna luna de miel

Secretos del lecho conyugal :: Cartilla
higiénica para los recién casados

2 Pesetas

VERNEY D'ORIANI

¿Quiere V. ganarse un sobresueldo?

Pequeños trabajos y tareas fáciles con
que aprovechar unas horas entretenidas y
remuneradamente.

3 Pesetas

DIETERICH

Nuevo recetario de Farmacia

Colección de fórmulas y procedimientos empleados en Farmacia, Química y Droguería y profesiones afines

50 Pesetas

Obras de V. Blasco Ibáñez

Cuentos valencianos	5'—
La condenada	5'—
En el país del Arte	5'—
Arroz y tartana	5'—
Flor de Mayo	5'—
La Barraca	5'—
Sónnica, la cortesana	5'—
Entre naranjos	5'—
Cañas y barro	5'—
La Catedral	5'—
El intruso	5'—
La Bodega	5'—
La Horda	5'—
La maja desnuda	5'—
Oriente	5'—
Sangre y arena	5'—
Los muertos mandan	5'—
Luna, Benamor	5'—
Los argonautas, dos tomos	10'—
Los cuatro jinetes del Apocalipsis	5'—
Mare Nostrum	5'—
Los enemigos de la mujer	5'—
El militarismo mejicano	5'—
El préstamo de la difunta	5'—
El Paraíso de las mujeres	5'—
La tierra de todos	5'—
La reina de Calafia	5'—
Novelas de la Costa Azul	5'—
La vuelta al mundo de un novelista	5'—
A la sombra de la higuera	0'60
El adiós de Schubert	5'—
El Papa del Mar	5'—
A los pies de Venus	5'—
Mademoiselle Norma	1'—

LIBRERIA ESPAÑOLA

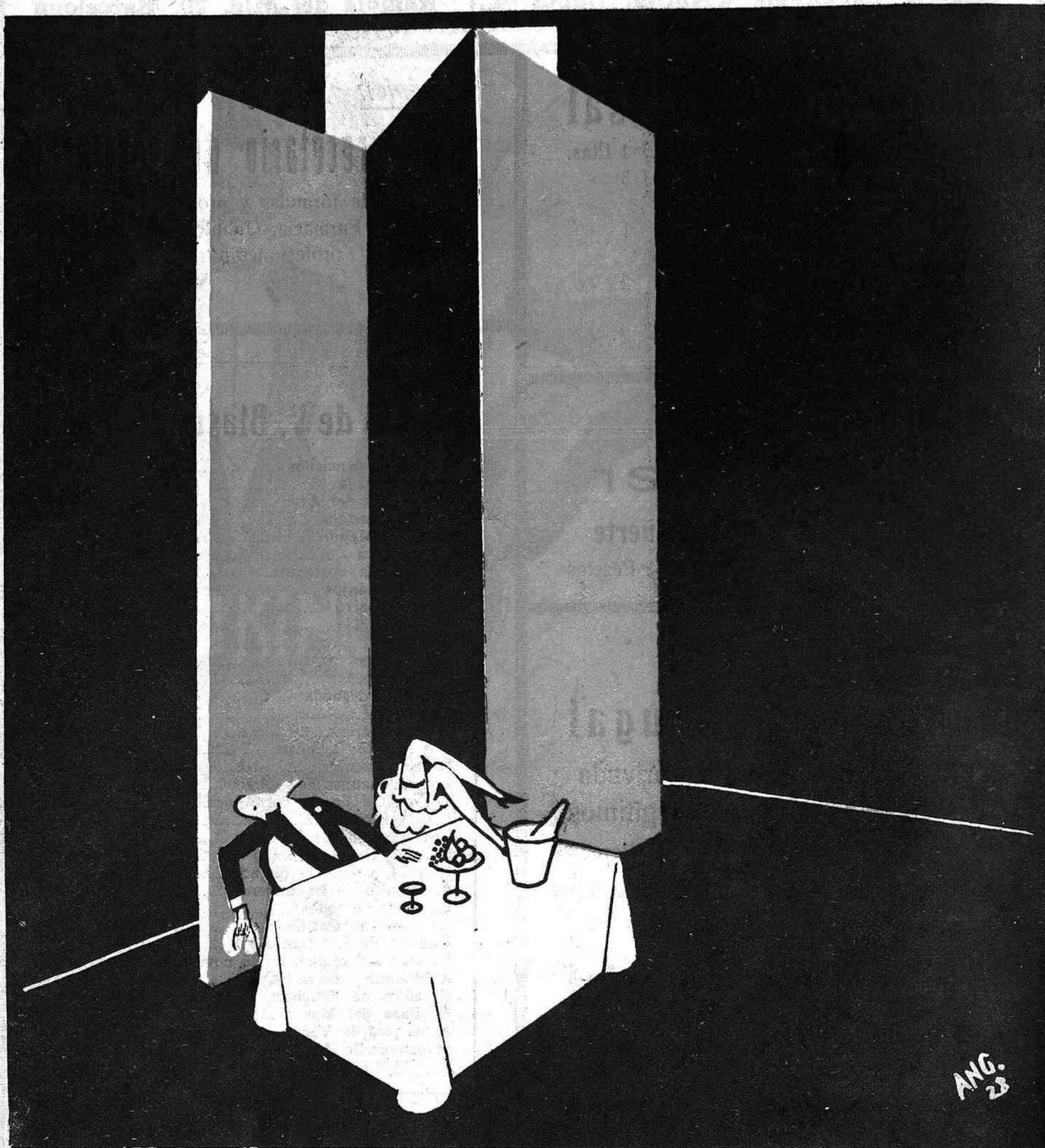
Antiga casa López Bernagosi

Coneixem i donem detalls de llibres antics i
moderns. Expedicions a Espanya i a l'Estranger.
El millor assortit en llibres catalans i espanyols.

Enviem catàlegs a qui els demani

Faci els seus encàrrecs a la **Llibreria Antoni López, Rambla del Mig, 20**

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponents se'ls atorga rebaixes.

ELS DESENGANYATS

-I pensar que d'això alguns en diuen la vida alegre.

Divendres que ve, dia 17, Número Extraordinari de
L'Esquella de la Torratxa
CARNIVAL

Text del bo i millor de casa nostra. Dibuixos d'en Picarol, Opisso, Segrelles, Xirinius, Mondragón i altres.

L'ESQUELLA
DE LA
TORRATXA

Preu: 30 cèntims

TEATRE CATALÀ "NOVETATS"

Hoy, viernes, 17, noche, a las diez:

MADAME MUNDETA (Robes et chapeaux) .

y estreno de la obra en 3 actos del ilustre literato

J. MILLAS-RAURELL

LA LLOTJA

Domingo, a las tres y media:

EL SECRET DE LA CAPSA D'OR

A las cinco y media, programa altamente cómico:

LA PENYA ROCA O LA COLONIA

DE L'AMPOLLA y GENTE BIEN

Noche, a las diez y cuarto:

LA LLOTJA

Se despacha en Contaduría.

Teatre Català ROMEA

Gran Compañía VILA-DAVI

Primera actriz: MARIA VILA

Primeros actores: DAVI y NOLLA

Hoy, viernes, tarde, el éxito de Roure:

T'ESTIMO!...

Noche:

JUGAR A CASATS y EL CAVALLER IMMORAL

de MANUEL FONTDEVILA

Domingo, tarde y noche, **GRANDES PROGRAMAS**

Se despacha en Contaduría.

TEATRE COMIC

DIRECCIO ARTISTICA: MANUEL SUGRANES

EUREKA

ULTIMA SETMANA

Dissabte, dia 25, estrena de la Super-Revuè:

BIS - BIS

Antoni López

IMPRESSOR

Carrer de l'Olm, 8- BARCELONA

TRENCATS

temps i diner, no deveu comprar cap aparell sense visitar abans aquesta casa.

Tingueu sempre present que, els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnia en homes, dones i criatures, són els de la casa TORRENT. Sense traves ni elàstics enfarregosos de cap mena. No molesten ni embarassen, deixant que hom es mogui lliurement i faci els treballs mes durs i pesats, sense la més petita molèstia. Si voleu estalviar salut,

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMA

Balmes, 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

VIES URINARIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorràgia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota milltar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *flúixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Soivre**. Els malalts es guareixen ells sols; sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva m. laltia. Venda 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acné*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Pindoles depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen reg nerant la sang, la renoven, augmenten totes les nergies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floroncos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundós, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *poluacions nocturnes*, *espermatòrrhea* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials** (el Dr. Soivre. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pesse-tes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franqueix a **Oficines Laboratori Sòkatarç, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen desentrellament, tractament i guariment de les dites malalties.

Mai les càpsules peruvianas Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les **BLE-NORRAGIES** (purgacions) **GONORREES** i tots els altres **FLUIXOS** de les vies urinaries, per **CRONIQÜES** que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: SEGALA, o a l'autor A. BORRELL

Compte de l'Asalto, 52, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA